

[πίστη](#)

Οσίου

Θεοφάνους

του Εγκλείστου

Ρωτάτε, γιατί μνημονεύουμε τους «κεκοιμημένους». Γιατί έτσι διδαχθήκαμε από την αγία Εκκλησία μας. Γιατί έτσι παραλάβαμε από τους θεοφώτιστους και πνευματοφόρους πατέρες μας. Γιατί έτσι γινόταν και γίνεται σε όλους τους χριστιανικούς αιώνες, από την αποστολική εποχή μέχρι σήμερα....Όσο για κείνον τον φιλοτάραχο, που όλο τέτοια θέματα σκαλίζει, πέστε του θαρρετά: Άκου, ανόητε! Οι νεκροί ζουν! Και η επικοινωνίας μας μαζί τους δεν έχει διακοπεί!

Δεν προσευχόμαστε αδιάκριτα για όλους τους ζωντανούς αδελφούς μας χριστιανούς, ανεξάρτητα από την αρετή ή την κακία τους; Ε, λοιπόν, έτσι προσευχόμαστε και για όλους τους «κεκοιμημένους», ανεξάρτητα από το αν

συναριθμήθηκαν – ΚΑΤΙ ΑΓΝΩΣΤΟ ΣΕ ΕΜΑΣ -με τους δίκαιους ή τους άδικους. Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΣ ΓΙ’ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. Πριν την τελική κρίση, όσο ακόμα δεν έχουν χωριστεί τα <πρόβατα> από τα <ερίφια> (Ματθ, 25:33), όλοι οι πιστοί, ζωντανοί και <κεκοιμημένοι> αποτελούμε ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Και όλοι, ως μέλη του Σώματος του Χριστού, επικοινωνούμε αγαπητικά. Ο θάνατος δεν μας χωρίζει!

Σε τι τους ωφελούν οι προσευχές μας, αφού έχει «ήδη αποφασιστεί» η κατάταξή τους είτε στον παράδεισο είτε στην κόλαση; αναρωτιέστε. Αλλά μέχρι τη γενική κρίση, ο κολασμός μιας ψυχής δεν είναι οριστικά αποφασισμένος. Όσπου να αποφανθεί τότε ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΑ ο μόνος Κριτής, κανέναν δεν μπορούμε να θεωρούμε τελειωτικά καταδικασμένο. Γι’ αυτό, ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΙΡΗ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΝΑ ΕΛΕΗΣΕΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΣΕΒΕΙΑ.

Ρωτάτε: επιτρέπεται η μνημόνευση (στη Θεία Λειτουργία ή σε παρακλήσεις ή με τρισάγια και μνημόσυνα) των αλλοπίστων και των αιρετικών; Η απάντηση είναι:ΟΧΙ.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν τους γνωρίζει, αφού δεν έγιναν ποτέ μέλη της (ή αρνήθηκαν την Ορθόδοξη πίστη και ξεβαπτίστηκαν, με το να ενταχθούν ή να συμμετάσχουν σε αιρετικές ή παραθρησκευτικές ομάδες), και γι’ αυτό δεν τους μνημονεύει.

Βέβαια, προσεύχεται γενικά για την επιστροφή εκείνων που είναι ακόμα ζωντανοί. Μπορούμε, όμως, στην ατομική μας προσευχή, να παρακαλάμε το Θεό για τη σωτηρία επωνύμων, συγγενών και γνωστών, αλλοπίστων, ετεροδόξων, αθέων κλπ.

Χειραγωγή στην πνευματική ζωή, του Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής, 2006, έκδοση έβδομη (7η)

Η μνημόνευση των νεκρών, οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, σελ 78-79

Πηγές:theomitoros- orthognosia.blogspot.gr